

PAD alatt

Boszorkányok pedig nincsenek!!!

tartalom

FEBRUÁR

3 A golyóstoll

4-5 A csoki

6-7 Mesélő: Jakupcsek Gabriella

8 Boszorkány

9 Kérdezz! Felelek!

10 Mindenféle

AMIRE BÜSZKÉK LEHETÜNK

A GOLYÓSTOLL

Bíró László József, a golyóstoll feltalálója 1899. szeptember 29-én született Budapesten, Terézvárosban. Édesapja Schweigen Mózes Mátyás hódmezővásárhelyi születésű. Édesanyja kaposvári, Ullmann Janka. Bíró László eredetileg újságíróként dolgozott, de festéssel is foglalkozott. Az 1930-as években szerkesztette meg Budapesten az első golyóstollat. A működési elve a következő volt: egy vékony cső aljára elhelyezett egy sima felületű acélgolyó, melynek majdnem tökéletesen kellett illeszkednie a cső falához. A golyó fölé a csőbe tintát, később speciális festéket öntött. Ahogy a tollat végighúzták a papíron, a golyó elfordult, s tintát szívott magával a felső részről, melyet aztán a golyó a papírra préselt. A használható golyóstollat külföldön fejezte be. Az angoloknak nagyon tetszett a toll, mert a repülőgépeken, nagy magasságokban is működött, nem folyt ki belőle a tinta. 1944-ben a Royal Air Force Bíró-féle golyóstollat használt. Bíró László József 1985. november 24-én halt meg új hazájában, Argentínában. A születésnapja, szeptember 29. 1986 óta a feltalálók napja.

Duduk Dániel 7.t

Bíró László József a golyóstoll feltalálója

A CSOKI

kerek, szögletes, hosszú...

Amikor gyerekkoromban valaki azt mondta, hogy a kakaó egy növény, nem hittem el. Én csak por alakban ismertem, illetve folyékony kakaóital formában, amit mellékesen nagyon szerettem. Pedig valóban növény a kakaó. Eredetileg a maják kezdték termesztetni, de a botanikusok szerint az első kakaófák 4 ezer évvel ezelőtt vadon nőttek az Amazonas és Orinoco trópusi őserdeiben. Csokoládéfa persze nincsen, de mindenki tudja, hogy a csoki alapanyaga a kakaó. És azt tudod, hogy a csokoládét először itták és nem ették? 1519-ben a spanyol hódító, Cortez megérkezett az aztékok fővárosába Veracruzába (ma Új-Mexikóban keresheted ezt a helyet). Megölte az őslakosokat, tönkre tette az azték birodalmat, és elhozta Európába a csokoládét. Korábban Columbus már megismertette Ferdinánd királlyal és Izabella királynéval a kakaóbabot és az aztékok csodaitalát, az ital azonban túl keserű és túl fűszeres volt ahhoz, hogy az európai ízlésnek megfeleljen. Húsz évvel később Cortez úgy módosított az italon, hogy a főzethez vaníliát és cukrot adott. Ez

már nekünk is ismerős lehet, és valóban, V. Károly német-római császár és udvara megkedvelte a csokoládét. Ezzel ez a finomság elindult világkörüli útjára. Mária Terézia már az ágyban fogyasztotta el a reggeli csokoládéját, és szép lassan mások is részesülhettek

ebben az élvezetben. Egy uncia csokoládé, 2 uncia cukor, 8 uncia víz felhabosítva, és kész a fejedelmi ital. 1892-ben egy amerikai gyáros, Hersheyville elhatározta, hogy a világ legkedveltebb édességévé teszi a csokoládét. Ő készített

először mandulás tejszokoládé szeletet, vagyis megszületett a szilárd csokoládé, amit ugye, nem kell bemutatni senkinek, és ami lehet kerek, szögletes, hosszú...

(Mindezt a Csoki könyvből tudtam meg)

Talán nemcsak a csokit, hanem Gombóc Artúrt is ismered. Csukás István Pom-pom meséi között megtalálhatod az alábbi részlet folytatását:

Hol is kezdjem a mesét Gombóc Artúrról, a dagadt madárról? Legjobb, ha azzal kezdem, hogy mi volt a legnagyobb szívfájdalma Gombóc Artúrnak! Vagyis minek örült a legjobban Gombóc Artúr. A csokoládénak! Igen, ez a jó kezdet, a csokoládé! Gombóc Artúr a világon mindennél jobban szerette a csokoládét. Ha megkérdezték tőle, hogy milyen csokoládét szeret a legjobban, habozás nélkül fújta, mint aki éjjel-nappal ezen töri a fejét:

-A kerek csokoládét, a szögletes csokoládét, a hosszú csokoládét, a lapos csokoládét és minden olyan csokoládét, amit csak készítenek a világon. És mi volt a legnagyobb bánata Gombóc Artúrnak? Hogy minden hiába, mert csak hízik, csak kövéredik, csak dagad, pedig keményen és összepréselt csőrrel fogyókúrázik! Mikor nem a csokoládéra gondol, akkor a fogyókúrára gondol. Hogy mi mindenről mondott már le! Lemondott a vízről, a tejről, a teáról, a főzelékről, a kenyérről, a sóról, az almáról, a körtéről, a narancsról, a citromról, a kóláról, lassan már mindenről lemondott, kivéve a csokoládét. Egy reggel látja ám Gombóc Artúr, hogy az égen köröznék a madarak, meg a vilánydróton gyülekeznek, meg a háztetők sorakoznak, aztán: huss! – elrepülnek Afrikába. Az egyik madár visszakanyarodott, s lekiáltott a báméskodó Gombóc Artúrnak: – Te nem jössz? Gombóc Artúr gyorsan meg nézte a naptárt, s a homlokára csapott. „Hát persze! Ősz van! Teljesen kiment a fejemből a nagy fogyókúra miatt!” Felnézett a fákra: a levelek is lehulltak. Vagyis itt az ideje, hogy

elinduljon Afrikába! Még egy pillantást vetett a vándorútra kelt madarak után, hogy megjegyyezze az irányt, merre kell menni Afrikába. De előbb még becsomagolt. Egy kisebb bőröndbe egy-két apróságot rakott: poharat, törölközőt, zsebkendőt. Egy nagyobb bőröndbe meg csokoládét, mert hosszú az út, s bár a hosszú úton is szigorúan fogyókúrázni akar, de azért valamit enni is kell. S mivel már repülni régen nem tudott a szigorú fogyókúra ellenére sem, fogta a két bőröndöt, s elindult gyalog Afrikába.

MESÉLŐ: JAKUPCSEK GABRIELLA

A honlapunkon már olvashattál róla, hogy januárban iskolánkban Jakupcsek Gabriella mesélt az alsós kisdiakoknak igen nagy sikerrel. Az alkalmat mi is kihasználtuk, és gyorsan megkérdeztük tőle mindazt, amire az olvasóink nevében Molnár Betti kíváncsi volt.

-Valamikor Ön ide járt a Vajdába. Milyen emlékei vannak az iskoláról?

-Hát, nagyon őszinte leszek, most amikor jöttem, arra gondoltam, hogy mennyire utáltam iskolába járni. Nem a Vajdába, bárhova. Tehát én a mindennapiságát nem bírtam az iskolába járásnak. A Vajdáról nagyon jó emlékeim vannak. Itt örületes nagy sportélet volt, Szép tanár

úr volt, aki ezt a nagyon aktív sportéletet itt megteremtette. Én sportoló voltam, és a Ganz Mávagban kosaraztam, úgyhogy nagyon sok időt töltöttem itt bent, és ráadásul akkor még napközis is voltam alsó tagozatban, úgyhogy még itt a délutánok is eszembe jutottak. Nagyon szerettem ide járni, és miután a szomszéd házban lakik az anyukám, nekem csak át kellett szaladnom, szóval ez nagyon kényelmes dolog volt. Visszadereng nekem, hogy ez milyen ritka dolog. Már hogy mi itt együtt barátkoztunk a Kolóniában lévő

gyerekekkel, tehát akkor még az egy evidencia volt, hogy ahol az ember él, ott is jár iskolába. Ma már azért ez nem így van, főleg nem a budai kerületekben.

-Ugye most mesét fog olvasni. Hogyha egy mesehős lehetne, milyen hős lenne?

-Erre nem tudok válaszolni... Attól függ, mi a karaktere annak a figurának.

- Van egy 3 éves kislánya. Fontosnak tartja a mesét egy gyermeknek az életében?

- Épp most meséltem valakinek, hogy én rengeteget mesélek. Ha a bölcsödéből hazamegyünk, akkor is egy órát mesélek délután, és este a lefekvés előtt is. Nem hazudok, ha azt mondom, hogy öt mese is

van egy nap. Jó, ezek rövid mesék. Plusz a diavetítés, tehát lehet hogy én egy picit túlzásba is viszem néha, de az az érzésem, hogy ez engem is kikapcsol. Úgyhogy nálunk nagyon nagy mennyiségben van mesefogyasztás.

-Milyen iskolát kell végezni ahhoz, hogy ilyen híres média személyiség legyen valaki?

-Erre ma senki nem tudja neked megadni a választ. Szerintem nem iskolát kell ma már elvégezni. Nincs értéke annak, hogy valakinek sok iskolája van, bármilyen furcsa, és

szomorú ez. Sokkal inkább specializálódni kell, meg nagyon erős személyiséggé kell válni, tehát itt nem az iskola számít. Már túl sokan vannak, akik elvégezték az iskolát, és kiderült, hogy alkalmatlanok. Tehát ez egy tipikusan olyan szakma, amelyhez inkább pályaalkalmasság kell, mint iskola.

-Mondta, hogy szerette a Vajdát. Ön szerint változott az iskola?

-Az volt a nagyon jó, amikor beléptem, hogy ezek a terek, ezek az óriási nagy folyosók ezek a nagy termek nekem annyira tekintélyt parancsolóak! Amikor ide jártam, nekem annyira közel volt a lányépület meg fiú épület! Külön voltak, ketté voltak választva a nemek. Ma már ez nincs így, de nem látom, hogy olyan sokat változott volna az iskola. Az nagyon tetszik, hogy ilyen tágas, és nagy. Ettől számomra játéktér is egyben.

-A médiaéletet össze tudja egyeztetni a magánélettel?

-Szerintem - őszinte leszek - egy áruházi eladónak nehezebb dolga van, mint nekem ilyen szempontból. Az én munkámat inkább fejben kell bírni és fizikailag is, de szerintem annál nehezebb nincs, mint 12 óra monoton munkát végezni. Az a világon a legnehezebb feladat.

Készítette: Molnár Bernadett 7.z

BOSZORKÁNYOK

Boszorkányok pedig nincsenek???

A boszorkány szó a török nyelvek azonos jelentésű baszargan, baszirgan szavából származik. A szó jelentése: nyomni. A boszorkány tehát eredetileg olyan lény volt, aki a babonás hit szerint rátelepszik az alvó ember mellére, megnyomja, és ezzel kízó álmokat idéz elő. Ez a jelentés megmaradt a lidérc fogalmában (lidércnyomás). A boszorkány szó játékos, becéző formái a boszorka és a boszi. Kik is azok a boszorkányok?

A boszorkány mesebeli csúnya nő, aki fel akarta falni Jancsit és Juliskát. Gonosz lény, aki általában békává változtatja vagy elátkozza a szereplőket.

Greutter Valentina 5.t

Gonosz, csúnya, öreg, általában az erdő mélyén lakik, koszos, elátkozta a szereplőket, varázsitalokat kotyvaszt, hosszú az orra, fekete ruhája van és seprűje.

Ádám Szonja 5.t

Kitalált lény, seprűn lovagol, gonosz és rút, van varázkönyve.

Kerekes Dávid 5.t

A háta görbe, mint a bot, kedvence a pókháló,

a sötétben könnyen rád ijeszt, hosszú sapkája és hosszú orra van, a ruhája fekete.

Szenterkessy-Kovács Renáta-
Baga Bernadett 5.t

5.t

KÉRDEZZ! FELELEK!

Aki kérdez: Vitai Kati néni

Válaszol: a 3.t osztály

Az iskolák sokszor adnak rövidebb-hosszabb szünetet. Mit gondolsz erről?

*Jó a szünet, de akkor nem jó, amikor tanulós résznél hagyjuk abba. Amikor már pihenni szeretnénk, vagy már nem szeretnénk tanulni, akkor jól jön. Balogh Dávid

*Azért adnak téli szünetet, vagy szüneteket, hogy pihenjünk és játszunk. Egy picit házit is adnak, hogy ha unatkozunk, csináljuk és tanuljunk. Horváth Julianna

*Azért, mert azt akarják, hogy többet legyünk a családdal. Danyi Dzszenifer

*A szünet nem valami jó, hanem rossz. Tanulni jobb, mert ha tanulok, okosabb leszek. Pócsik Viktória

Mit szeretnél volna karácsonyra? Mit kaptál valójában? És mit éreztél, amikor megkaptad?

*Szerettem volna 3 társasjátékot, meg sok könyvet, amiben feladatok vannak, ruhákat meg új tolltartót.

*Karácsonyra szerettem volna egy moszter babát, kifestő készletet, Barbi babát és virágot. Nagy Gyöngyi

*Nagyon szerettem volna 3 doboz legót, távirányítós helikoptert, bakuganos papucsot, 4 szobás lakást, és egy kékre festett karácsonyfát. Nagy boldogságot éreztem és örültem a játékoknak. Zsanda Dávid

*Egy leptopról álmodoztam, de nem én kaptam, hanem a tesóm. Elöntötte a szívemet a melegség és elkezdtem sírni. X-box 360-at kaptam. Oláh Gábor

*Egy kisállatkát szerettem volna, vagy egy lego rendőrállomást a sok rendőrömmel, és egy Beybladet. Amikor mentem kezét mosni a szobámba, láttam a kis ketrecet, és akkor azt gondoltam, hogy kaptam egy hörcsögöt, pedig akkor kaptam meg Rágcsit. Szabados Tibor

*Egy kiscicát és egy kiskutyát szerettem volna, meg azt is, hogy ott legyen apukám, és hogy azt mondja: büszke vagyok rád kislányom. Majdnem megkaptam, amit akartam. DanyiDzszenifer

*Karácsonyra egy biciklit akartam volna. Egy telefont is akartam, de megtudtam, hogy még kicsi vagyok, és ha nagy leszek, csak akkor kell telefon és bicikli. És nem is bánom, mert kaptam egy kisbabát. Nagyon jól éreztem magam, amikor megláttam az ajándékomat. Kibontottam és megköszöntem az ajándékot és az örömet, amit kaptam az apukámtól az anyukámtól, és a Jézuskától. Horváth Julianna

ESETT A HÓ!!!

Emlékszel? Február közepén akkora hó esett, hogy na!! Az alsó tagozaton sok osztály előkerítette a szánkókat és irány a csúszkálás! Jó volt.

Az iskolában nagyon vártuk már, hogy essen a hó, de nem hullott egy picit sem. Festettünk és rajzoltunk mindenféle havas tájat, de a kinti táj egy kicsit sem hasonlított erre. Sok várakozás után végre esett a hó! Ezért utána elmentünk szánkózni, építettünk hómacit. Ezért jól érzem magam idén télen is.

Darabos Sára

Nem is reméltük, de mégis eljött ez a nap is, a szánkózás napja. Ez sokáig csak gondolat volt. Amikor megtudtuk, hogy megyünk szánkózni, nagyon örültünk neki. Elővettük a rozsdás szánkókat. Némelyik szánkó már nagyon öreg volt, köztük az enyém is.

Pakodi csenge-Nánási Enikő

Végre eljött a december, én nagyon örültem, mert szerettem volna hógolyózni, hóembert építeni és még sok más is, de nem esett. Aztán jött a január, dehát akkorra is talán csak egy kicsi esett. Mire eljött a február, én már teljesen feladtam a reménnyel, hogy essen, ám egy nap a híradóban azt mondták, hogy akár fél méteres hó is eshet, és azt is mondták, hogy este. Én persze örültem, és úgy is aludtam el. De reggel, mikor felkeltem, nem is esett. Aztán hirtelen elkezdett esni. Nagyon örültem. Esett még jópár napig.

Darabos Vera

Egyszer, egy hosszú télen nem sok hó esett. Vártam, vártam vártam, de hiába. Egy nap annyi hó esett, hogy ellepte a csizmámat. Nagyon meglepődtem, hogy ennyi hó eshet egy éjszaka alatt!

Petró Lóránd, Tancsa Balázs

3.s

MINDENFÉLE

Tudtad, hogy a mesehősök bátrak, eszesek és erősek, jólelkűek, felládozzák magukat másokért, barátságosak és közkedveltek, legyőzik a gonoszt, becsületesek, csodákra képesek, szépek, kitartóak és meggyőzőek, gyorsak, szerelmesek és tudják, hogyan használják a varázserejű tárgyakat?

A mesékben általában a szegény fiúk nyerik a próbákat, vannak kicsik, középsők és nagyok, a szegényember elveszi a hercegnőt.

A mesehősöknek próbákat kell kiállniuk

Próbatételek az 5. t életében

Próbatételek az életemben: a matek házi, a néptánc, a reggeli felkelés. Elmenni edzésekre, hazahozni a hugom, iskolába jönni, buszozni, öltözködni. Rajzolni, énekelni, versenyre korán kelni, este 8-kor még házit írni, ha unatkozom otthon, ha nem facebookozhatok. A dolgozatírás, a hörcsögketrec

tisztítása, ha sokáig dolgoznak anyuék és nekünk kell egyedül hazajönni, felkelni reggel fél 7-kor.

Amikor még kicsi voltam...

(Mert már nagy vagyok!!!) kedvenc játékom volt a nyulam, mindig vele aludtam. Hogyha leesett az ágyról, sírtam, de ha mellettem volt, nyugodtan aludtam.

Kiss Norbi

Sokat játszottam a plüssmacival, még vele is aludtam. Rajzolni is szerettem, mert érdekelt, autózni azért szerettem, mert gurult.

Baga Bernadett

Nem volt kedvenc játékom, de volt egy takaróm, amit mindig simogattam, mindenhová magammal vittem.

Venczel Frigyes

A fűró nekem nagyon tetszett. Ez egy műfűró volt. Adott ki hangot, ez volt a kedvenc játékom. Mindig rosszul mondtam ki, így: fűkó. Folyton azzal játszottam, több mint három évig. Általában a földet fűrtam vele. Mindig beraktam az ágyamba, sose tudták elvenni tőlem.

Kerekes Dávid

Volt egy macim, és azt vittem az oviba. Vele is aludtam és mindig randalíroztam alvás-időben, de ez bevált. Kezdtem nőni, nagy csoportos lettem, történt, hogy a macimnak a sapijáról leesett a bojt. Nagyon sírtam. Mindenki azt kereste az oviban. Hát, elszaladt az idő, de 7 évesen is puszilgattam a macimat

Greutter Valentina

KUKORICA JANCSI ÉS ILUSKA AZ IRODALOM FÜZETBEN

A februári szám rajzait
készítették az 5.tések

Kiadja: Alapítvány a Vajda Péter Utcai Általános Iskoláért

Főszerkesztő: Szilvay Gáborné

Tördelő szerkesztő: Sipeki Ágnes

Cím: 1089 Budapest, Vajda P. u. 25-31.

Tel.: 333-4913

PAD
PalattD